

מי מחכה ליד השער?

אלה היו הימים האחרונים של החופש הגדול.
הקיץ עוד היה חם, ולפני תחילת שנת הלימודים
הגיעו וילי, אמא ואבא להכיר את בית הספר.
ליד השער חיכתה להם המורה תמר.

“מה תרצה לדעת לפני שמתחילים?” היא
שאלה את וילי.

וילי הביט בדרך הרחבה, בדלתות ובחצר. “איך
אכנס לכיתה עם הקלנועית, איפה השירותים,
ואיך מצטרפים למשחק בהפסקה?”

אמא ואבא חייכו וחיכו שיסיים. תמר פתחה
מפה קטנה. מאחוריהם עובדים הכינו שביל
חלק, רמפה נוחה ולוח משחק נמוך שגם וילי
יכול להגיע אליו.

השעון עוד לא צלצל, ווילי כבר היה ער.
היום הראשון בבית הספר!

אמא הכניסה כריך לתיק, ואבא בדק שהתיק
יושב היטב בסל הקלנועית.

”רוצה לשחק איתי?” לחש וילי.

”אמרת משהו?” שאל נועם.

”אני מתאמן,” אמר וילי. ”אולי אפגוש היום
חבר חדש.”

נועם חיך. ”עליי אתה לא צריך להתאמן.”